

Ár 2011, föstudaginn 16. desember, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Áslaug Árnadóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Jóhann Tómas Sigurðsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Oddur Ólason.

Fyrir er tekið **mál nr. 63/2011**:

M
gegn
Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 21. september 2011, með kvörtun sóknaraðila dagsettri 16. september 2011. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 22. september 2011, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu þann 17. október 2011. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar dagsettu 18. október 2011, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust frá sóknaraðila með bréfi dagsettu þann 11. nóvember 2011.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 9. og 16. desember 2011.

II.

Málsatvik.

Þann 27. janúar 2009 var yfirlýsing um yfirtöku bílasamnings, nr. X, gefin út. Með samningnum tók A, yfir samning um bifreiðina Y, af B, gagnvart L. Heildarstaða samningsins var kr. 8.874.096 og samningurinn var í skilum. Sóknaraðili tókst á hendur fulla sjálfskuldarábyrgð hins nýja leigutaka in solidum samkvæmt leigusamningnum.

Þann 4. maí 2011 kveðst sóknaraðili í tölvupósti til starfsmanns L, hafa fengið frá L uppgjör vegna bílasamnings nr. X og hafnaði hann uppgjörinu. Þá hafnaði hann sjálfskuldarábyrgð á þessum samningi, þar sem ekki fór fram greiðslumat á greiðanda samkvæmt samkomulagi fjármálafyrirtækja frá 1. nóvember 2001. Með tölvupóstinum fylgdi einnig staðfesting á móttöku umsóknar frá sóknaraðila og konu hans um greiðsluáðlögun einstaklinga. Sóknaraðili virðist ekki hafa fengið svar við tölvupósti sínum.

Þann 18. júlí 2011 fékk sóknaraðili sent innheimtubréf. Skorað var á hann að greiða kröfu vegna uppgjors á bílasamningi nr. X innan 14 daga frá dagsetningu bréfsins. Að öðrum kosti yrði krafan innheimt með aðför eða atbeina dómstóla. Þann 10. ágúst 2011 fékk sóknaraðili leiðrétta stöðu kröfunnar. Þá var höfuðstóll kr. 5.001.816, dráttarvextir til 10. ágúst 2011 voru kr. 261.310, innheimtubókun var kr. 320.156 og virðisaukaskattur kr. 81.640. Samtals nam krafan kr. 5.664.922.

Þann Z samþykkti Fjármálaeftirlitið samruna L við F á grundvelli 1. mgr. 106. gr. laga nr. 161/2002 um fjármálafyrirtæki og hefur F tekið við öllum réttindum og skyldum L, þar með talið samkvæmt umræddum samningi.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 16. september 2011.

III.

Umkvörtunarefni.

Í kaflanum kröfur á kvörtunareyðublaði sóknaraðila kemur eftirfarandi fram: „Ég var í sjálfskuldarábyrgð vegna þessa bílasamnings nr. X fyrir A þar sem ég var varamaður í stjórn. Í þessum tölvupósti fylgdi með staðfesting frá umboðsmanni skuldara að ég væri í greiðsluaðlögun hjá UMS. skv. 11. gr. laga nr. 101/2010 er kröfuhöfum óheimilt að [sic] krefjast og innheimta kröfur á meðan á frestímanum stendur. Þessi krafa varð til áður en ég fékk heimild til að leita greiðsluaðlögunar hjá UMS Þrátt fyrir það er ég kominn á vanskilaskrá hjá Lánstrausti vegna þessara [sic] kröfu og er búinn að fá bréf þar sem krafist er greiðslu á þessari skuld og mér hótad að draga mig fyrir dómstóla. (Sjá fylgiskjal 3) Einnig benti ég R á það að í þessum samning væri verið að tala um einhvern Benz og fleira sem ég kannadist ekki við. Þessum tölvupósti var aldrei svarað heldur fékk ég innheimtubréf eins og áður segir. Einnig fylgdi með linkur inn á dóm þar sem ákveðin óvissa ríkir um hvort að mín sjálfskuldarábyrgð sé í gildi (Sjá fylgiskjal 4)“.

Í kafla um kvörtun á kvörtunareyðublaði sóknaraðila kemur eftirfarandi fram: „Helst kvarta ég undan því að L virðir ekki lög nr. 101/2010 um greiðsluaðlögun og reynir að innheimta kröfu á meðan á frestun greiðslna stendur yfir þar sem er mjög skýrt kveðið á um að kröfuhöfum er óheimilt að innheimta eða krefjast greiðslu á meðan á frestun greiðslna stendur skv. 11. gr. laga nr. 101/2010. Einnig kvarta ég yfir því að R frá 04.05.2011 þar sem ég hafna þessu uppgjori vegna bílasamnings nr. X og minnar sjálfskuldarábyrgðar sem ég gekk í fyrir A. Einnig bað ég um reikning vegna þessa samnings en hvorki ég né A höfum þann reikning undir höndum og höfum aldrei séð hann. Þá benti ég R [sic] á að í þessum bílasamningi væri verið að tala um einhvern Benz með fastanr. Þ en þann bíl hef ég aldrei séð.“

Vísar sóknaraðili til þess að L virði ekki lög um greiðsluaðlögun, þar sem krafan varð til áður en ég sótti um greiðsluaðlögun hjá umboðsmanni skuldara. Þá bendir sóknaraðili á að L verði að rökstyðja betur uppgjör vegna bílasamningsins. Þá bendir sóknaraðili á dóm héraðsdóms Reykjavíkur nr. E-1611/2010.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Lesi má út úr svari varnaraðila að hann krefjist þess að kröfu sóknaraðila varðandi gildi sjálfskuldarábyrgðarinnar verði hafnað. Vísar varnaraðili til þess að samkomulag um notkun ábyrgða á skuldum einstaklinga eigi ekki við um ábyrgð á skuldum félaga. Þá bendir varnaraðili á að dómur héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr.

E-1611/2010 hafi ekki fordæmisgildi hvað mál þetta varði enda sé þar einungis um að ræða dóm í héraði sem hefur verið áfrýjað. Þar fyrir utan sé álitaefnið efnislega ólíkt.

Varðandi kröfu sóknaraðila sem lýtur að broti varnaraðila gegn lögum nr. 101/2010 um greiðslu aðlögun einstaklinga má lesa út úr svári varnaraðila að hann krefjist þess að kröfunni verði vísað frá. Vísar varnaraðili til þess að frekari innheimtuaðgerðum á hendur sóknaraðila hafi verið frestað tímabundið. Þá hafi varnaraðili látið afmá merkingu Creditinfo vegna kröfunnar.

Þá bendir varnaraðili á að fram komi í kvörtun sóknaraðila að í skjölum þeim sem sóknaraðili hafi fengið frá varnaraðila vegna kröfu bankans sé tilgreind bifreiðin Þ sem sé Mercedes Benz bifreið sem hann kannski ekki við. Skýringin á þessu sé að upprunalega var gerður samningur um bifreiðina Þ við B. Meðan B hafi verið aðilar að samningnum hafi verið gerð tækjaskipti og bifreiðin Y komið í staðinn.

V.

Niðurstaða.

Í kafla um kröfur á kvörtunareyðublaði sóknaraðila kemur eftirfarandi texti fram: „Ég var í sjálfskuldarábyrgð vegna þessa bílasamnings nr. X fyrir A þar sem ég var varamaður í stjórn. Í þessum tölvupósti fylgdi með staðfesting frá umboðsmanni skuldara að ég væri í greiðsluádlögun hjá UMS. skv. 11. gr. laga nr. 101/2010 er kröfuhöfum óheimilt að [sic] krefjast og innheimta kröfur á meðan á frestímanum stendur. Þessi krafa varð til áður en ég fékk heimild til að leita greiðsluádlögunar hjá UMS Þrátt fyrir það er ég kominn á vanskilaskrá hjá Lánstrausti vegna þessara [sic] kröfu og er búinn að fá bréf þar sem krafist er greiðslu á þessari skuld og mér hótad að draga mig fyrir dómstóla. (sjá fylgiskjal 3) Einnig benti ég R á það að í þessum samning væri verið að tala um einhvern Benz og fleira sem ég kannadist ekki við. Þessum tölvupósti var aldrei svarað heldur fékk ég innheimtubréf eins og áður segir. Einnig fylgdi með linkur inn á dóm þar sem ákveðin óvissa ríkir um hvort að mín sjálfskuldarábyrgð sé í gildi (Sjá fylgiskjal 4)“.

Í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Í e-lið 6. gr. samþykktanna kemur fram að nefndin fjalli ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar. Verður að telja að kröfur sóknaraðila á kvörtunareyðublaði til nefndarinnar séu það óljósar, illa upplýstar og óskýrar að þær séu ekki tækar til úrskurðar.

Í ljósi framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F er vísað frá.

Reykjavík, 16. desember 2011.

Áslaug Árnadóttir

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Oddur Ólason